

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 21C/12/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5619200841
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Daniel Marcián
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2020:5619200841.3

Uznesenie

Okresný súd Liptovský Mikuláš v spore žalobkyne N. Y., C.. V., nar. XX. XX. XXXX, bytom Y. XXX/XX, N. Y. - N. I., zastúpenej spoločnosťou ŠTELLMACHOVÁ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom M. Pišúta 936/16, Liptovský Mikuláš, IČO: 36861251 proti žalovanému K.. U. Y., nar. XX. X. XXXX, bytom T. H. XXX/XX, N. Y., zastúpeného JUDr. Jaroslavom Kíapešom, advokátom, so sídlom Štúrova 4330/31, Liptovský Mikuláš, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov, takto

rozhodol:

I. Konanie **z a s t a v u j e**.

II. Žiadna zo strán sporu **n e m á** nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou z 20. 3. 2019, doručenu na tunajší súd 21. 3. 2019 sa žalobkyňa domáhala rozhodnutia, ktorým by súd vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov - strán sporu tak, že do vlastníctva žalovaného by pripadol obchodný podiel žalovaného v obchodnej spoločnosti Design MP, s.r.o., so sídlom Medze 513/28 Liptovský Mikuláš - Liptovská Ondrašová, IČO: 36836133, ktorému zodpovedal peňažný vklad vo výške 3.320 eur, splatený v celom rozsahu, ktorého hodnota (obchodného podielu) je 407.621 eur, pričom do vlastníctva žalobkyne by nepripadol žiaden majetok (ani pasíva) s tým, že žalovaný by bol povinný zaplatiť žalobkyni na vyrovnanie jej podielu zaplatiť sumu 217.805,45 eur. Uvedený žalobný návrh odôvodnila tým, že rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k.: 1P/83/2015 - 40 z 22. 4. 2016, právoplatným 25. 5. 2016, bolo rozvedené manželstvo strán sporu, pričom strany sporu sa doposiaľ nedohodli na vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len „BSM.“) Mimosúdne rokovania pred podaním žaloby boli neúspešné z dôvodov na strane žalovaného. Keďže bolo potrebné splatiť spoločný spotrebiteľský úver poskytnutý stranám sporu spoločnosťou U., a.s. na základe zmluvy o poskytnutí spotrebiteľského úveru „flexihypotéka na refinancovanie“ reg. č. 001/244608/16-001/000 z 27. 1. 2016 boli žalobkyňa a žalovaný nútení odpredať nehnuteľnosti zapísané na LV č. XXXX, k.ú. N. I. patriace do ich BSM. Tieto nehnuteľnosti boli predané tretej osobe na základe kúpnej zmluvy zo 7. 12. 2018, za kúpnu cenu 180.000 eur. Z inkasovanej kúpnej ceny bol následne uhradený záväzok strán sporu voči U., a.s. vyplývajúci z uvedenej flexihypotéky vo výške 142.556,15 eur. Zvyšok kúpnej ceny vo výške 2.700 eur bol použitý na úhradu odmeny sprostredkovateľa, pričom zostávajúca suma vo výške 44.743,85 eur bola vyplatená stranám sporu tak, že na účet žalobkyne bola poukázaná suma 7.712 eur a na účet žalovaného suma 37.031,85 eur. Spolu s uvedenými nehnuteľnosťami boli speňažené aj hnuťelné veci uvedené pod por. č. 2 a pod por. č. 3 v liste žalobkyne z 1. 3. 2018. Po takomto speňažení nehnuteľných a hnuťelných vecí stranami sporu zostali nevyporiadané veci, práva a záväzky patriace do BSM uvedené pod por. č. 1 - obchodný podiel žalovaného v obchodnej spoločnosti Design MP, s.r.o. so sídlom Medze 513/28 Liptovský Mikuláš - Liptovská Ondrašová, IČO: 36836133, ktorému zodpovedá splatený peňažný vklad vo výške 3.320 eur, ktorého hodnota predstavuje 407.621 eur, pričom k tejto hodnote dospela žalobkyňa na základe výpočtu s použitím metódy EBITDA vychádzajúc z hospodárskych výsledkov spoločnosti Design MP, s.r.o. zverejnených v účtovnej závierke za roky 2015 a 2016, pod por. č. 2 - suma 2.894,95 eur, ktorú mal žalovaný obdržať vo väčšom rozsahu

ako by mu patril podiel z kúpnej ceny inkasovanej stranami sporu v zmysle kúpnej zmluvy zo 7. 12. 2018 (s poukazom žalobkyne na výpočet tejto sumy v prílohu tejto žaloby), a pod por. č. 3 - nárok žalobkyne na vrátenie sumy 11.100 eur, ktorý odôvodnila nasledovne. Flexihypotéka z 27. 1. 2016 nebola spoločným záväzkom strán sporu vzniknutým za trvania manželstva, ale vznikla až po zániku BSM, a to preto, že flexihypotékou strany sporu splatili iný skorší záväzok vzniknutý počas manželstva voči U., a.s. Na základe flexihypotéky bol poskytnutý úver vo výške 140.000 eur, ktorým strany sporu splatili iný skorší záväzok vzniknutý za trvania manželstva voči U. vo výške 109.273,87 eur. Zvyšná suma takto poskytnutého úveru bola poukázaná na účty strán sporu, a to na účet žalovaného vo výške 9.781,85 eur a 8.944,28 eur, a na účet žalobkyne vo výške 12.000 eur. Na základe uvedenej flexihypotéky tak strany sporu splatili skorší úver vo výške 109.273,87 eur, a zvyšná suma vo výške 30.726,13 eur im bola poskytnutá ako navýšenie finančných prostriedkov, a keďže to bolo v čase už po zániku BSM, z tejto sumy by polovica vo výške 15.336,06 eur mala patriť žalobkyňi. Žalobkyňi však bola vyplatená len suma 12.000 eur, ktorú žalobkyňa použila na splatenie spoločných záväzkov strán sporu vzniknutých ešte za trvania manželstva, a to záväzku voči R. Ž. vo výške 9.000 eur (vzniknutého na základe zmluvy o pôžičke z 8. 1. 2014), a na splatenie záväzku voči sestre žalobkyne - X. Q. V. vo výške 2.100 eur (ktorá ešte za trvania manželstva poskytla obom stranám sporu pôžičku na kúpu kuchyne.) Žalobkyňi by preto mali byť tieto sumy vo výške 9.000 eur a 2.100 eur (spolu 11.100 eur), ktoré zo svojho vynaložila na spoločné záväzky vzniknuté za trvania manželstva, vrátené. Podaním doručeným na tunajší súd 26. 3. 2019 žalobkyňa opravila žalobu v časti označenia žalovaného, keď uviedla, že jeho adresu trvalého pobytu je správne - T. H. XXX/XX, XXX XX N. Y. - I..

2. Dňa 10. 5. 2019 bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie k žalobe z 9. 5. 2019, v ktorom žalovaný uviedol nasledovné skutkové a právne tvrdenia. Rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš, č.k.: 1P/83/2015 - 40 z 22. 4. 2016, ktorý nadobudol právoplatnosť 25. 5. 2016 bolo rozvedené manželstvo strán sporu. Zánikom manželstva zaniklo aj BSM. Strany sporu sa nedohodli na vyporiadaní BSM v rámci mimosúdnych rokovaní. Mimosúdne rokovania však zlyhali z dôvodu na strane žalobkyne. Žalovaný nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že k predaju nehnuteľnosti zapísanej na LV č. XXXX, k.ú. N. I. a patriacej do BSM boli strany sporu nútené, nakoľko žalovaný pravidelne splácal hypotekárny úver. K predaju nehnuteľnosti došlo až po tom, čo mu žalobkyňa doručila návrh na vyporiadanie BSM z 1. 3. 2018, nakoľko si po prepočítaní poplatkov, ktoré by mohli vzniknúť pri potenciálnom súdnom spore uvedomil riziko, že sa dostane do platobnej neschopnosti, príp. exekúcie, ktorá by mala vplyv nielen na neho, ale ohrozovala by aj spoločné deti strán sporu žijúce so žalobkyňou. Žalovaný súhlasil, že nehnuteľnosti patriace do BSM boli predané tretej osobe kúpnu zmluvou zo 7. 12. 2018 za kúpnu cenu 180.000 eur, pričom z inkasovanej kúpnej ceny bol uhradený záväzok strán sporu voči U., a.s. vyplývajúci z flexihypotéky vo výške 132.556,15 eur, a že zvyšok kúpnej ceny vo výške 2.700 eur bol použitý na úhradu odmeny sprostredkovateľa a zostávajúca suma vo výške 44.743,85 eur bola vyplatená stranám sporu, a to tak, že na účet žalobkyne bola uhradená suma 7.712 eur a na účet žalovaného suma 37.031,85 eur. Žalovaný však nesúhlasil s tvrdením žalobkyne, že takýmto spôsobom boli speňažené aj všetky hnutelné veci uvedené pod por. č. 2 a por. č. 3 v jej (predžalobnom) návrhu na vyporiadanie BSM z 1. 3. 2018, pričom u niektorých z týchto vecí namietal, ich parametre, resp. to že neboli predané, ale ich má v užívaní žalobkyňa, či iné osoby a pod. Pokiaľ ide o obchodný podiel v spoločnosti Design MP, s.r.o. žalovaný uviedol, že nebol vyplatený zo spoločných finančných prostriedkov, a preto nemôže patriť do BSM. K sume 2.894,95 eur ako predmetu na vyporiadanie pod por. č. 2 žaloby uviedol, že nesúhlasí s tvrdeniami žalobkyne, pretože rozdelenie peňazí skontrolovala žalobkyňa v deň pred podpisom zmluvy o predaji nehnuteľností a na znak súhlasu zmluvu podpísala. Pokiaľ ide o predmet vyporiadania pod por. č. 3 žaloby, žalovaný takisto nesúhlasil s tvrdeniami žalobkyne, pretože uvádzaná flexihypotéka bola žiadaná 27. 1. 2016, t.j. počas manželstva strán sporu. Pri žiadosti o flexihypotéku bola žalobkyňa oboznámená s finančnými záväzkami v spoločnej domácnosti, preto bolo žiadané o navýšenie o 30.726,13 eur (keďže sa v domácnosti viac míňalo ako zarábalo a vzniknutý dlh bolo potrebné vyrovnať.) S čerpaním flexihypotéky sa potom čakalo z dôvodu týkajúceho sa Štátneho fondu rozvoja bývania, aby žalovaný nemusel vracať poplatky štátu. Preto je tam taký veľký časový rozdiel medzi požiadanim o flexihypotéku a jej čerpaním. Počas tohto obdobia sa žalobkyňa so žalovaným rozviedla. Žalobkyňa vedela, na čo má byť uvedená suma použitá (na splatenie spoločných dlhov vzniknutých počas manželstva.) Pri podpise čerpania však žalovanému povedala, že nepodpíše čerpanie, pokiaľ časť peňazí nebude prevedená na jej účet, na základe čoho musel žalovaný s jej návrhom súhlasiť, keďže vedel, že bez čerpania úveru sa dlhy v dohľadnej dobe nevyrovnejú. Celý dlh voči sestre žalobkyne bol vo výške 4.000 eur, čo však už žalobkyňa opomenula uviesť, pričom žalovaný počas trvania dlhu splatil 1.900 eur.) Nesúhlasil s tým, že žalobkyňa zo svojho vynaložila sumu

12.000 eur a žalovaný 3.100 eur, nakoľko tieto financie boli navýšené o flexihypotéku, ktorú splácal vždy iba žalovaný (takisto ako všetky poplatky spojené s chodom domácnosti.) Vzhľadom na uvedené navrhol žalovaný žalobu zamietnuť v celom rozsahu.

3. V replike zo 7. 6. 2019, doručenej na tunajší súd 10. 6. 2019 žalobkyňa zopakovala, že mimosúdne rokovania zlyhali z dôvodov na strane žalovaného. Strany sporu boli nútené predať predmetnú nehnuteľnosť, pretože bolo potrebné splatiť úver (flexihypotéku.) Žalobkyňa namietla, že žalovaným spochybňovaný zoznam hnutelných vecí neurobila predmetom vyporiadania BSM, keďže boli len súčasťou vybavenia nehnuteľností, ktoré boli predmetom predaja. Žalovaný neuviedol, že by akékoľvek z týchto hnutelných vecí mala patriť do BSM alebo že by sa nejako mala vyporiadať. Naopak tvrdil, že pri predaji domu došlo k vyporiadaniu aj ostatných vecí patriacich do BSM. Preto žalobkyni nebolo zrejmé, z akého dôvodu sa žalovaný vyjadroval k zoznamu hnutelného majetku a čo chcel týmito tvrdeniami vlastne dosiahnuť. Hnutelné veci uvedené v zozname boli súčasťou vybavenia a zariadenia nehnuteľnosti a vzťahovala sa teda na nich aj kúpna cena. Nový majiteľ však potom stranám sporu navrhol, aby si z predmetných hnutelných vecí zobrali čo chcú. Žalovaný z týchto vecí nechcel nič, a žalobkyňa len využila ponúknutú možnosť a so súhlasom nového majiteľa vecí naložila s niektorými z nich spôsobmi bližšie uvedenými v tejto replike (ktoré tu však už súd z dôvodu hospodárnosti nebude uvádzať, pretože to nemá absolútne žiadnu relevanciu k dôvodom tohto rozhodnutia.) Žalobkyňa poukázala za neúčinnú procesnú obranu žalovaného keď tvrdil, že obchodný podiel v spoločnosti Design MP, s.r.o. nebol vyplatený zo spoločných finančných prostriedkov, a teda ako taký nemôže patriť do BSM, pretože takéto tvrdenia nemožno považovať za úplné opísanie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení. Taktiež obrana žalovaného, že spôsob vyplatenia obchodného podielu bude preukázaný výsluchom menovaného svedka, bez ďalšieho nespĺňa kritériá riadnej a účinnej procesnej obrany podľa § 150 ods. 1, § 153 ods. 1 a § 167 ods. 2 CSP, nakoľko z tohto tvrdenia nie sú zrejmé podstatné a rozhodujúce skutočnosti, ktoré má navrhovaný svedok preukázať. Žalovaný sám neopisuje spôsob vyplatenia obchodného podielu. Z tvrdenia žalovaného, že obchodný podiel nebol vyplatený zo spoločných finančných prostriedkov vôbec nie je zrejmé, čo mal na mysli. Žalovaný mal uviesť ako, resp. z akých finančných prostriedkov bol obchodný podiel vyplatený, či išlo o prostriedky žalobkyne, jeho finančné prostriedky alebo finančné prostriedky inej osoby. Žalobkyňa sa výslovne s poukazom na § 153 ods. 1, § 150 ods. 1 a § 167 ods. 2 CSP domáhala uplatnenia sudcovskej koncentrácie, pretože žalovaný neuplatnil prostriedky procesnej obrany včas, hoci tak mohol urobiť, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Žalobkyňa tiež poukázala na to, že žalovaný vôbec nerozporoval hodnotu obchodného podielu, ktorú žalobkyňa uvádza vo svojom žalobnom návrhu a ani spôsob jeho ocenenia, preto v tejto súvislosti vzhľadom na § 151 ods. 1 CSP sa považujú jej skutkové tvrdenia za nesporné. Žalobkyňa v replike doplnila, že bola to ona, kto za trvania manželstva poskytla vlastné finančné prostriedky (z vlastných úspor) žalovanému na založenie spoločnosti a na nadobudnutie celého jeho obchodného podielu v spoločnosti. Žalobkyňa pritom poskytla vlastné finančné prostriedky na založenie spoločnosti aj spoločníkovi žalovaného - K.. Y. T., ktorý jej tieto finančné prostriedky aj neskôr vrátil. V čase zakladania spoločnosti pritom žalovaný nemal žiadne vlastné finančné prostriedky na založenie spoločnosti, nakoľko bol len krátko po ukončení vysokej školy a v čase založenia spoločnosti nezamestnaný. Naopak žalobkyňa mala dostatok vlastných finančných prostriedkov úspor, nakoľko od svojich 15 rokov pracovala, a to aj v niekoľkých zamestnaniach naraz až do momentu nástupu na materskú dovolenku po uzatvorení manželstva. Pre prípad, že by však bolo v konaní preukázané, že obchodný podiel patrí do BSM, žalobkyňa z opatrnosti navrhla, aby súd nariadil vo veci znalecké dokazovanie na určenie hodnoty predmetného obchodného podielu, avšak aj to len vtedy, ak bude mať súd za to, že hodnota obchodného podielu je medzi účastníkmi sporná. K položke uvedenej v žalobe čl. III. pod por. č. 2, teda k sume 2.894,95 eur žalobkyňa uviedla, že viackrát namietla nesprávnosť výpočtu. Žalovaný večer pred podpisom zmluvy prišiel domov a rátal opäť po svojom a došiel k záveru, že žalobkyňa môže byť spokojná, že jej ešte pridal, a čo viac ešte chce, a následne v deň podpisu zmluvy o predaji nehnuteľnosti sa žalobkyni smial, že je už koniec. Žalobkyňa trvá na tom, že jej patrí suma 2.894,95 eur, ktorú žalovaný obdržal vo väčšom rozsahu, ako by mu patril podiel kúpnej ceny inkasovanej stranami sporu v zmysle kúpnej zmluvy zo 7. 12. 2018, pričom znovu odkázala na výpočet tejto sumy v prílohe žaloby (na čl. 31 spisu - pozn. súdu.) Podľa žalobkyne je rozhodujúce len to, kedy boli úverové prostriedky stranám sporu, t.j. kedy skutočne vznikol záväzok (dlh.) Podľa žalobkyne pri flexihypotéke nešlo o záväzok, ktorý by vznikol za trvania manželstva, ale o záväzok, ktorý vznikol až po zániku manželstva, teda po zániku BSM. Preto nešlo o spoločný záväzok strán sporu vzniknutý za trvania manželstva, patriaci do BSM. Zmluvu na flexihypotéku musela žalobkyňa podpísať pod nátlakom žalovaného a jeho mamy s vyjadrením, že inak zle dopadne. V deň podpisu zmluvy sa žalovaný zaviazal,

že pokiaľ ju žalobkyňa podpíše, bude plne zodpovedný za navýšenie v sume 30.000 eur, čo však nedodržel. Bola tiež podpísaná dohoda o uznaní dlhu medzi dlžníkom - žalovaným a spoludlžníčkou - žalobkyňou pred JUDr. Petrom Jančim v jeho kancelárii (v tom čase bol zástupcom žalobkyne počas rozvodového konania.) Po rozvoде, po predaji domu a po zániku BSM bolo žalovanému vyplatené (t.j. vrátené zo strany žalobkyne) 29 mesačných splátok za úver, ako aj náklady za dom za 18 mesiacov, t.j. za dobu, pokiaľ v dome bývala žalobkyňa s deťmi po rozvoде manželstva, s odkazom prílohu č. 1 žaloby. Z uvedeného vyplýva, že žalobkyňa žalovanému nič nedlží, všetky svoje záväzky voči žalovanému si vysporiadala. Sumu 11.100 eur vynaložila žalobkyňa z vlastných prostriedkov na splatenie spoločných záväzkov vzniknutých ešte za trvania manželstva voči Jaroslavovi Ženíškovi vo výške 9.000 eur (na základe zmluvy o pôžičke z 8. 1. 2014) a vo výške 2.100 eur, ktorú sumu vrátila svojej sestre X. Q. V. (ktorá za trvania manželstva poskytla stranám sporu pôžičku na kúpu kuchyne.) Žalobkyňi by sa teda mali vrátiť tieto sumy vo výške 9.000 eur a 2.100 eur (spolu vo výške 11.100 eur), ktoré ako zo svojho vynaložila na spoločné záväzky účastníkov vzniknuté za trvania manželstva. Tento nárok tvorí pod por. č. 3 predmet vypořádania. Ďalšie tvrdenia žalovaného považovala žalobkyňa za irelevantné, vzhľadom na predmet konania. Vo zvyšnom rozsahu žalobkyňa len zopakovala svoje tvrdenia zo žaloby.

4. V duplike z 26. 6. 2019, doručenej na tunajší súd 27. 6. 2019 žalovaný na úvod vo vyhlásil, že nesúhlasí s argumentáciou v žalobe a v jej replike. Strany sporu si bezpodielové spoluvlastníctvo manželov už vysporiadali. Po zániku BSM predali spoločný rodinný dom (vrátane pozemkov), a to kúpnu zmluvou zo 7. 12. 2018, v rámci ktorej boli vysporiadané aj hnutelné veci a bolo vyplatené záložné právo v prospech VÚB, a.s. vo výške 132.556,15 eur. Za trvania manželstva vznikol 27. 1. 2016 spoločný záväzok vo výške 140.000 eur voči U., a.s. - záväzok z flexihypotéky. Žalovaný nesúhlasil, že tento záväzok nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Tento záväzok patrí do BSM, pretože pre posúdenie, či záväzok patrí do BSM je rozhodujúce, či bol uzatvorený počas manželstva strán sporu, a nie je rozhodujúce, kedy tento záväzok bol čerpaný. Z flexihypotéky strany uhradili skorší úver vo výške 109.273,87 eur. Následne 16. 6. 2019 zo zostatku žalovaný vyplatil spoločné záväzky, a to sumu 9.781,85 eur a sumu 8.944,28 eur, čo sú úverové účty - spotrebiteľské úvery, ktoré vznikli počas manželstva strán sporu a patria do BSM, ako aj sumu 12.000 eur. Suma 12.000 eur išla na účet žalobkyňi, ktorá vyplatila spoločný záväzok vo výške 9.000 eur R. Ž. a sumu 2.100 eur svojej sestre X. Q. V.. Kúpnu zmluvou zo 7. 12. 2018, s ktorou strany sporu predali nehnuteľnosti patriace do BSM došlo ku tak konečnému vypořádaniu bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaný až do doručenia žaloby žil v presvedčení, že so žalobkyňou majú vysporiadané bezpodielové spoluvlastníctvo manželov. Pokiaľ ide o obchodný podiel v spoločnosti Design MP, s.r.o., tak ten podľa žalovaného nepatrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Žalovaný totiž tento obchodný podiel nadobudol výlučne zo svojich vlastných peňažných prostriedkov. Vklad do spoločnosti vo výške 100.000 Sk totiž zaplatil žalovaný z peňažných prostriedkov, ktoré mu darovala jeho mama X. Y.. Žalobkyňa požičala druhému spoločníkovi K.. Y. T. sumu 10.000 Sk (za právne služby spojené so založením obchodnej spoločnosti), ktorej jej K.. T. neskôr vrátil. Žalobkyňa žiadnym iným spôsobom neprispela na obchodný podiel v spoločnosti ani žalovanému ani druhému spoločníkovi - K.. Y. T.. Žalovaný a aj druhý spoločník v čase zakladania spoločnosti ponúkali žalobkyňi, aby bola spoločníčkou, pričom jej ponúkali obchodný podiel vo výške 20 %, avšak žalobkyňa to odmietla. Je síce pravda, že žalobkyňa mala naštrené nejaké peňažné prostriedky, ale v čase založenia spoločnosti určite nedisponovala sumou 100.000 Sk. Naštrené peňažné prostriedky predtým minula na zariadenie bytu, kde strany sporu bývali. Tak isto nie je pravda, že v čase založenia spoločnosti bol žalovaný nezamestnaný. Žalovaný bol od 1. 2. 2006 do 21. 11. 2007 zamestnaný v Energo - Robotics, výrobnom družstve. Čo sa týka hodnoty obchodného podielu, keďže nepatrí do BSM, považuje jeho hodnotu za irelevantnú. Z opatrnosti však namietol hodnotu obchodného podielu uvedenú žalobkyňou, nakoľko táto nie je skutočná. K objektívnej hodnote sa však nevedel vyjadriť, a preto v prípade potreby jej určenia, navrhol vykonať znalecké dokazovanie. Žalobkyňa samotná porušila povinnosť riadne a účinne uplatniť procesnú obranu podľa § 150 CSP, ktorú sama namietala u žalovaného, pretože z jej písomných podaní vôbec nie je zrejmé, ako a koľko prispela na obchodný podiel. Keďže zároveň bola vyzvaná súdom (formou uznesenia), bol žalovaný toho názoru, že akékoľvek doplnenia a vysvetlenia budú po lehote, v ktorom sa mala riadne vyjadriť a označiť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Preto by súd nemal prihliadať na jej ďalšie doplnenia, ktoré žalobkyňa neuviedla v žalobe a v replike. Pokiaľ ide o sumu 2.894,95 eur, ktorú si žalobkyňa v žalobe uplatnila ako majetkovú hodnotu na vypořádanie (pod por. č. 2), tak žalovaný uviedol, že na základe kúpnej zmluvy zo 7. 12. 2018 sa strany sporu ako predávajúci dohodli a podpisom zmluvy potvrdili, že žalovanému bude vyplatená suma 37.031,85 eur a žalobkyňi bude vyplatená suma 7.712 eur. Rozdiel, na ktorý si nárokuje žalobkyňa nepatrí do BSM. Peňažné prostriedky vyplatené na základe tejto zmluvy už nepatrili do BSM

a predajom nehnuteľností uvedených v zmluve a spôsobom uvedeným v tejto zmluve sa strany sporu vzájomne vysporiadali. Žalobkyňa s takýmto spôsobom vyporiadania súhlasila a preto zmluvu podpísala. Navyše, rozdiel, na ktorý si žalobkyňa robí nárok, je v prílohe k žalobe nesprávne vyčíslený. V bode 4. je totiž odpočítaná dotácia vo výške 1.800 eur, avšak o túto dotáciu už bola znížená investícia na kúrenie vo výške 5.336,02 eur. Investícia na kúrenie bola uhradená priamo dodávateľovi kúrenia spoločnosti Profi Heating, s.r.o. Tento dodávateľ následne o dotáciu vo výške 1.800 eur fakturoval konečnú cenu. K sume 1.100 eur ako majetkovej hodnote uplatnenej na vyporiadanie žalobkyňou v žalobe pod por. č. 3 žalovaný namietol, že za trvania manželstva vznikol (27. 1. 2016) záväzok vo výške 140.000 eur voči U., a.s. (z flexihypotéky.) Tento záväzok patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov, pretože rozhodujúce je, že bol uzatvorený počas manželstva strán sporu. Nie je rozhodujúce, kedy bol tento úver čerpaný. Z flexihypotéky strany sporu uhradili skorší úver voči U. a.s. vo výške 109.273,87 eur. Následne zo zostatku (cca. 30.000 eur) uhradili 16. 6. 2016 spoločné záväzky vo výške 9.781,85 eur, 8.944,28 eur (spotrebiteľské úvery v prospech VÚB, a.s., ktoré vznikli počas manželstva a patria do BSM) a 11.100 eur. Sumu 11.100 eur uhradili, keď žalobkyňa poslala na účet 12.000 eur, z ktorých žalobkyňa následne vyplatila spoločný záväzok strán sporu voči R. Ž. vo výške 9.000 eur a sumu 2.100 eur sestre žalobkyne X. Q. V.. Žalovaný sám zaplatil spoločné záväzky spolu vo výške 29.826,13 eur. Žalobkyňa nemá nárok na sumu 11.100 eur. Nie je pravdivé ani tvrdenie žalobkyne, že musela pod nátlakom žalovaného a jeho mamy podpísať flexihypotéku. Vzhľadom na uvedené, je to žalobkyňa, ktorá je povinná žalovanému zaplatiť zo sumy 29.826,13 eur (spoločné záväzky uhradené žalovaným) polovicu zaplatených spoločných záväzkov, teda sumu 14.913,07 eur. Keďže žalobkyňa tvrdí, že suma 30.000 eur je výlučne žalovaného dlh, žalovaný potom zo svojho uhradil tieto spoločné záväzky a žalobkyňa na vyrovnanie podielu je povinná žalovanému zaplatiť sumu 14.913,07 eur. Vzhľadom na uvedené navrhol, aby súd po vykonaní dokazovania vyhlásil rozsudok žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanému na vyrovnanie jeho podielu zo zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov sumu 14.913,07 eur.

5. Po prevzatí predvolania na pojednávanie stranami sporu bolo 5. 8. 2019 na tunajší súd doručené z vlastnej iniciatívy žalobkyne ďalšie písomné vyjadrenie z 31. 7. 2019, v ktorom uvádzala nasledovné skutkové a právne tvrdenia. Odmietla tvrdenie žalovaného, že strany sporu si už BSM vysporiadali pri predaji rodinného domu s pozemkami. Ak by bolo BSM vyporiadané, nepodávala by žalobu na súd. Vyjadrenia žalovaného si na viacerých miestach odporujú. Žalovaný nemá nárok na vyplatenie sumy 14.913,07 eur, pretože flexihypotéka z 27. 1. 2016 nebola spoločným záväzkom strán sporu vzniknutým za trvania manželstva, ale vznikla až po zániku BSM, a to z dôvodu, že flexihypotékou strany splatili skorší záväzok vzniknutý počas manželstva voči U., a.s. Žalovaný uvádza, že sumy 9.781,85 eur a 8.944,28 eur predstavujú spoločné záväzky, nakoľko išlo o úverové účty - spotrebiteľské úvery, ktoré vznikli počas trvania manželstva a patria do BSM. S tým však žalobkyňa nesúhlasí, nešlo o spoločné záväzky, ale boli to výlučne záväzky žalovaného. Žalovaný uvedené skutočnosti navyše ani nepreukázal. Ak aj existovali nejaké spotrebiteľské úvery, boli to výlučne záväzky žalovaného. Žalobkyňa si v rámci vyporiadania BSM uplatnila aj sumu vo výške polovice všetkých splátok zaplatených počas trvania manželstva z peňazí patriacich do BSM na splácanie výlučne žalovaného dlhov (dva spotrebiteľské úvery, ktoré spomína žalovaný vo svojom vyjadrení), nakoľko tieto splátky strany sporu platili z peňazí patriacich do BSM, pričom sa splácal výlučne záväzok žalovaného. Pokiaľ ide o obchodný podiel v spoločnosti Design MP, s.r.o. žalobkyňa vyhlásila, že za vlastné finančné prostriedky považuje a označuje prostriedky, ktoré zarobila vlastnou prácou, a to pred aj po uzavretí manželstva (manželstvo sa uzatváralo 25. 11. 2006 a spoločnosť bola založená 21. 9. 2007.) Prostriedky zarobené žalobkyňou počas manželstva (aj keď si ich žalobkyňa odložila ako „vlastné úspory“), vlastne patrili do BSM. Vzhľadom na časový odstup viac ako 12 rokov dnes už nemožno určiť, akú časť úspor získaných pred uzavretím manželstva, a akú časť úspor získaných po uzavretí manželstva, žalobkyňa poskytla žalovanému na splatenie vkladu spoločníka v spoločnosti, avšak táto skutočnosť nemá aj tak vplyv na posúdenie toho, či obchodný podiel patrí do BSM. Je nepochybné, že v úsporách žalobkyne boli aj peniaze zarobené žalobkyňou počas manželstva. Vzhľadom na tieto skutočnosti mala žalobkyňa za to, že obchodný podiel v spoločnosti bol nadobudnutý aj z prostriedkov patriacich do BSM, a preto patrí do BSM. Uvedené však podľa žalobkyne nepredstavuje nové skutkové okolnosti, ale len nové právne posúdenie povahy úspor, ktorými disponovala žalobkyňa. V čase zakladania spoločnosti žalovaný nemal žiadne výlučné peňažné prostriedky na založenie spoločnosti. Ak aj žalovaný nejakými finančnými prostriedkami disponoval, tak jedine takými, ktoré si zarobil počas trvania manželstva, pričom takéto finančné prostriedky patrili do BSM. Žalobkyňa celý svoj život pracovala a mala dostatok času vytvoriť si úspory, a to pred aj po uzavretí manželstva. Odmietla tvrdenia žalovaného, že jej s druhým

spoločníkom ponúkli 20 % obchodný podiel v spoločnosti. Žalobkyňa poprela, že by peňažné prostriedky na založenie spoločnosti darovala žalovanému jeho matka, nakoľko o takej skutočnosti by vedela, keďže so žalovaným vždy takéto veci preberali. Matka žalovaného nikdy žalovanému nič nedarovala, nemali blízky vzťah. Žalobkyňa ďalej poukázala na to, že so žalovaným majú dve deti, pričom jedno z nich je ťažko choré. Žalovaný sa však vôbec nezaujíma o to, kde žalobkyňa s deťmi býva (v súčasnosti v podnájme), a ako ich živí. Žalovaný pritom sám vlastní rodinný dom a žije si nadštandardným spôsobom života. Žalobkyňa má za to, že by bolo nanajvýš nespravodlivé, aby súd pri vyporiadaní BSM nezohľadnil aj tú skutočnosť, že žalobkyňa sa počas trvania manželstva riadne starala rodinu, domácnosť a deti, pričom to bol žalovaný, ktorý si neskôr našiel milenkú. Žalovaný má žalobkyni zaplatiť 30.000 eur z titulu dohody o uznaní dlhu zo 14. 6. 2016 týkajúceho sa flexihypotéky. Vzhľadom na uvedené si žalobkyňa v rámci vyporiadania BSM uplatňuje aj nárok na sumu 30.000 eur, a to z titulu uznania dlhu žalovaným voči žalobkyni na základe dohody o uznaní dlhu zo 14. 6. 2016. Žalobkyňa zaplatila žalovanému 29 mesačných splátok za úver flexihypotéku, ako aj náklady na dom za 18 mesiacov, t.j. za dobu pokiaľ v dome bývala po rozvoze manželstva. Nie je pravda, že žalobkyňa má ešte zaplatiť žalovanému sumu 14.913,07 eur, nakoľko na túto sumu žalovanému nevznikol nárok, keďže žalobkyňa na flexihypotéku vrátila žalovanému 29 mesačných splátok, t.j. plnú sumu, ktorá vychádzala z celej výšky flexihypotéky vo výške 140.000 eur (a nie zo sumy 110.000 eur), pričom aj celá flexihypotéka bola v plnej výške zaplatená z kúpnej ceny za rodinný dom, a to rovným dielom žalovaným a žalobkyňou (opätovne sa nezohľadňovala skutočnosť, že žalovaný mal mať v zmysle dohody o uznaní dlhu svoj záväzok z flexihypotéky vyšší o 30.000 eur.) Žalobkyňa má za to, že za predaj majetku patriaceho do BSM patrí každému manželovi nárok na vyplatenie polovice finančných prostriedkov, ktoré boli získané z predaja spoločného majetku. Nesúhlasila s tvrdením žalovaného, že podpisom kúpnej zmluvy za rodinný dom sa zmluvné strany zároveň vyporiadali ohľadom všetkých nárokov z titulu BSM. K dôkaznej situácii a preukazovaní tvrdených skutočností žalobkyňa poukázala na to, že nie je v možnostiach žalobkyne preukázať svoje tvrdenia na 100 %, nakoľko by vyžadovanie takého dôkazu postavilo žalobkyňu do objektívne neprekonateľných dôkazných problémov a ani Civilný sporový poriadok od nej takýto dôkaz nevyžaduje. Vzhľadom na uvedené navrhla, aby súd vyporiadal BSM tak, že do vlastníctva žalovaného prípadne obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Design MP, s.r.o. v hodnote 407.621 eur a do vlastníctva žalobkyne neprípadne žiadny majetok (ani pasíva), pričom žalovaný bude povinný nahradiť žalobkyni sumu 2.894,95 eur, sumu 1.100 eur, sumu 30.000 eur a sumu vo výške polovice všetkých splátok zaplatených počas trvania manželstva z peňazí patriacich do BSM na splácanie výlučných dlhov žalovaného (dva spotrebiteľské úvery, ktoré spomína žalovaný vo svojom vyjadrení), a na vyrovnanie podielu, ktorý žalobkyňa pri vysporiadaní obdrží v menšom rozsahu vznikne povinnosť žalovaného zaplatiť žalobkyni 203.810,50 eur (ako polovicu zo sumy 407.621,01 eur + sumy 2.894,95 eur + sumy 1.100 eur + suma 30.000 eur + polovice všetkých splátok zaplatených počas trvania manželstva z peňazí patriacich do BSM na splácanie výlučných dlhov žalovaného.)

6. Na pojednávaní konanom 17. 9. 2019 žalobkyňa zopakovala svoje tvrdenia z dovtedajších písomných podaní v spise. Rovnako žalovaný na pojednávaní zopakoval svoje skutkové tvrdenia uvedené vo svojich dovtedajších písomných vyjadreniach podľa § 167 Civilného sporového poriadku. Po predbežnom právnom posúdení súdu žalovaný predniesol konečný návrh, aby súd zamietol žalobu v celom rozsahu.

7. Rozsudkom tunajšieho súdu zo 17. 9. 2019, sp.zn.: 21C/12/2019 bola žaloba zamietnutá a žalovanému bola voči žalobkyni priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

8. Rozsudkom Krajského súdu v Žiline ako odvolacieho súdu sp.zn.: 11Co/22/2020 z 31. 3. 2020 bol uvedený rozsudok prvoinštančného súdu zrušený a vec mu bola vrátená na ďalšie konanie a rozhodnutie.

9. Dňa 6. 5. 2020 bolo na tunajší súd doručené podanie žalobkyne zo 6. 5. 2020, ktorým zobrala späť žalobu v celom rozsahu, čo odôvodnila uzatvorenou mimosúdnou dohodou o urovnaní so žalovaným zo 6. 5. 2020, pričom navrhla, aby súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

10. Podaním zo 6. 5. 2020 doručeným na tunajší súd 6. 5. 2020 žalovaný vyjadril výslovný súhlas so späťvzatím žaloby z 6. 5. 2020, čo odôvodnil uzatvorenou dohodou o urovnaní zo 6. 5. 2020, pričom navrhol, aby súd žiadnej zo strán nepriznal nárok na náhradu trov konania.

11. Podľa § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku (zákona č. 160/2015 Z.z. v znení neskorších predpisov, ďalej len „CSP“) ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

12. Podľa § 146 ods. 2 CSP súhlas žalovaného je potrebný vždy, ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami sporu vyplýva z osobitného predpisu.

13. Vzhľadom na to, že žalovaný so späťvzatím žaloby súhlasil, súd podľa § 145 ods. 1 CSP v spojení s § 146 ods. 2 CSP zastavil konanie.

14. Pokiaľ ide o výrok o náhrade trov konania, tak vzhľadom na to, že obe strany sporu navrhli, aby žiadna zo strán sporu nemala nárok na náhradu trov konania, súd mal za to, že obidve strany sa výslovne vzdali nároku na náhradu trov konania, preto podľa § 256 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 216 CSP súd rozhodol, že žiadna zo strán sporu nemá nárok na náhradu trov konania

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie na Krajský súd v Žiline, a to písomne v dvoch vyhotoveniach a v lehote 15 dní od jeho doručenia, podaním doručeným na Okresný súd Liptovský Mikuláš (§ 357 ods. 1 písm. a) a písm. m) CSP.)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh.)

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že :

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v predchádzajúcom odseku, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.